

رئیس‌جمهور ایران می‌گوید اینکه من در کلاس درست درس دهم، الگو و نمونه شوم و روش‌های جدید و مهارت‌ها را به دانش‌آموزان آموزش دهم ربطی به تحریم ندارد.

ما نباید انسان‌ها را از یکدیگر جداسازی کنیم!

مسعود پزشکیان در مراسم بهره‌برداری از طرح‌های نهضت توسعه عدالت در فضاهای آموزشی شهرستان شهریار گفت: با کمک مردم می‌توان مشکلات را حل کرد.

به گزارش اسپادانا خبر، او افزود:

چه کسی گفته مدرسی که ما می‌سازیم باید ضعیف‌تر باشد و باکیفیت پایین‌تر و با روش نامناسب مدیریت شود تا ما نتوانیم بهترین کلاس را هم از نظر فضا و هم تجهیزات و نوع آموزش داشته باشیم؟ چرا باید معلمی که به کلاس می‌آید همیشه یک‌جور درس دهد؟ نمی‌توان به او هم آموزش داد که بتواند به شیوه‌های جدید و بهتر مفاهیم را منتقل کند؟ اگر در ذهن ما این موضوع باشد که دانش‌آموز بدون یادگیری و مهارت از کلاس بیرون رود، راه پیدا می‌کنم. چرا باید به این وضعیت رضایت دهیم؟ چرا بهتر از این نمی‌سازیم در حالی که می‌توانیم این کار را بکنیم؟ پاسخ این است که ذهن ما باید از قالبی که بسته است خارج شود.

رئیس‌جمهوری با بیان اینکه نقادی‌گری و ارزیابی علمی در سیره و سلوک پیامبران نیز وجود داشته است، تاکید کرد:

انسان می‌تواند هر لحظه تغییرات در بی‌نهایت ایجاد کند. اگر این پرسش در ذهن معلم، مدیر مدرسه و مسئول و استاندار و وزیر و رئیس‌جمهوری شکل بگیرد که چرا مدارس ما اینگونه است، می‌گردیم و راه بهبود را پیدا می‌کنیم.

پزشکیان با تاکید بر اینکه ما نباید انسان‌ها را از یکدیگر جداسازی کنیم یادآور شد:

همه انسان‌ها توانمندی‌هایی دارند اما بستگی به زمینه‌ای دارد که در آن رشد می‌کنند. عده‌ای در خانواده و جغرافیای زندگی می‌کنند که امکاناتی دارد و به آنان کمک می‌کند بالاتر بیایند اما این امکانات در اختیار دیگران نیست و نمی‌توانند بالا بیایند. چه کسی گفته او که بالاتر آمده بهتر از آنانی است که نتوانسته‌اند این کار را انجام دهند؟

وی با بیان اینکه عدالت در ارائه خدمت و تلاش افراد باید منجر به ارتقای جایگاه انسان‌ها شود، اظهار کرد:

زمانی در مدرسه ۱۰ و ۱۱ نمره می‌گرفتم اما ذهنم عوض شد و می‌گفتم مگر می‌شود از ۲۰ کمتر گرفت؟ وقتی که روند قبلی را رد کردم و بر دانستن پافشاری کردم برای بهترین شدن و نمره کامل گرفتن، تلاش کردم. باید در ذهن بچه‌های خودمان را به مسیری که به سوی بهترین شدن و نقاد بودن است هدایت کنیم. مدیران و مسئولان ما باید این باور را داشته باشند که نپذیرند بچه‌های ما باکیفیت کمتر آموزش ببینند. نمی‌توانم قبول کنم کلاس‌هایی که ما در آن بچه‌ها را آموزش می‌دهیم پایین‌تر از کلاس‌هایی باشد که آن طرف آب بچه‌ها را آموزش می‌دهند. اگر دولت پول ندارد مردم که می‌توانند کمک کنند. هیچکس نمی‌خواهد فرزندش بد آموزش ببیند و ناتوان باشد. این ما هستیم که نمی‌توانیم آنان را درست تربیت کنیم و به جایی هدایتشان می‌کنیم که نمی‌توانند شغلی پیدا کنند. آنان مقصر نیستند ما مقصر هستیم و باید این روند را تغییر دهیم. اینکه من در کلاس درست درس دهم و الگو و نمونه شوم، اینکه روش‌های جدید و مهارت‌ها را به بچه‌ها آموزش دهم، ربطی به تحریم

ندارد؛ به علم و انگیزه و باور ما ربط دارد. ما خودمان یک قدم جلوتر برویم و می‌توانیم این کار را هم انجام دهیم

برچسب‌ها: [دولت](#) [1]

[آموزش و پرورش](#) [2]

[تحریم](#) [3]

[فرهنگ](#) [4]